

794

USTAWA

z dnia 15 czerwca 2007 r.

o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 363 i Nr 208, poz. 1541) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Agencji dokonuje, w drodze decyzji, wpisu do rejestru podmiotów po stwierdzeniu, w wyniku kontroli, że wnioskodawca:

- 1) dysponuje systemem informatycznym zapewniającym prawidłowe prowadzenie ewidencji i przekazywanie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2—6, albo posiada dostęp do takiego systemu;
- 2) posiada pomieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których będą przechowywane dokumenty związane z ewidencją, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2;
- 3) posiada urządzenia poświadczone dowodem legalizacji zgodnie z przepisami o miarach, zapewniające prawidłowe pomiary ilości mleka podczas jego załadunku oraz rozładunku.

3. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów jest składany do Prezesa Agencji w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności w zakresie skupu mleka i zawiera:

- 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu

ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), jeżeli został nadany, oraz siedzibę i adres wnioskodawcy;

2) wskazanie daty planowanego rozpoczęcia działalności w zakresie skupu mleka;

3) wskazanie województwa lub województw, na których obszarze wnioskodawca będzie wykonywać działalność w zakresie skupu mleka;

4) nazwę systemu informatycznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz nazwę producenta oprogramowania tego systemu;

5) wskazanie metod:

a) pobierania próbek mleka do badania zawartości tłuszczu w mleku,

b) badania zawartości tłuszczu w mleku;

6) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu skupującego;

7) numer rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a;

8) imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy;

9) wskazanie miejsca przechowywania dokumentów związanych z ewidencją, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza:

- 1) zaświadczenie o wpisie do rejestru zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego, prowadzone-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego.

- go przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 2) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
 - 3) kopię decyzji o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podmiotowi skupującemu;
 - 4) kopię umowy z bankiem lub zaświadczenie dotyczące prowadzenia rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a;
 - 5) oświadczenie, że znane mu są obowiązki związane z wykonywaniem działalności w zakresie skupu mleka, w szczególności dotyczące:
 - a) wykonywania badania zawartości tłuszczu w mleku, uwzględnianej przy rozliczaniu indywidualnych ilości referencyjnych, w laboratorium, o którym mowa w art. 21 ust. 1,
 - b) prowadzenia ewidencji oraz przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2—6,
 - c) skupu mleka wyłącznie od producentów posiadających indywidualne ilości referencyjne;
 - 6) oświadczenie, w którym zobowiązuje się do sprzedaży mleka do podmiotu skupującego wpisanego do rejestru podmiotów.”;
- 2) w art. 6 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) sprzedaje mleko do podmiotu skupującego niewpisanego do rejestru podmiotów.”;
- 3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 i 6—8, podmiot skupujący jest obowiązany do dostarczenia kopii dokumentów potwierdzających zaistniałe zmiany.”;
- 4) w art. 10:
- a) w ust. 1:
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przekazywania na rachunek, o którym mowa w art. 36 ust. 4a, pobranych od poszczególnych dostawców zaliczek na poczet opłaty, o których mowa w art. 33, w terminie do 20. dnia każdego miesiąca, za poprzedni miesiąc, z tym że podmiot skupujący różnicuje tytuły wpłat ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego tak, aby kwota wynikająca z zaliczek pobranych od dostawców posiadających miejsce zamieszkania albo siedzibę na terenie danego oddziału terenowego Agencji odpowiadała informacjom, o których mowa w pkt 3, przesłanym do dyrektora tego oddziału;”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazywania do dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie do 25. dnia każdego miesiąca, informacji, o których mowa w pkt 2 lit. c tiret pierwsze—tiret czwarte, oraz kserokopii wyciągu z rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a, za poprzedni miesiąc;”,
 - w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przekazywania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy dotyczących:”,
 - w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przekazywania dostawcy hurtowemu, w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy dotyczących:”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku określonym w art. 8 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego dokonuje oszacowania ilości mleka dostarczonego przez poszczególnych dostawców hurtowych podmiotowi skupującemu na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.”;
- 5) art. 10a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10a. 1. W przypadku nieprzekazania przez podmiot skupujący w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego wzywa podmiot skupujący do spełnienia tego obowiązku zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

2. Podmiot skupujący, który, mimo wezwania, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, zostaje wykreślony z rejestru podmiotów.”;
- 6) w art. 11 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Dostawca bezpośredni jest obowiązany do przekazywania właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy o ilości:”;
- 7) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. 1. W przypadku nieprzekazania przez dostawcę bezpośredniego w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji wzywa dostawcę bezpośredniego do spełnienia tego obowiązku zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
2. Właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, przyznaną indywidualną ilość referencyjną, jeżeli dostawca bezpośredni, mimo wezwania, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3.
 3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.”;
- 8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:
- „Art. 12a. 1. Dostawca hurtowy i dostawca bezpośredni są obowiązani wprowadzać do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilościach nieprzekraczających posiadanych przez nich możliwości produkcyjnych.
2. Możliwości produkcyjne, o których mowa w ust. 1, określa się, w ramach czynności sprawdzających wymienionych w art. 49 ust. 1 pkt 2, na podstawie liczby krów mlecznych posiadanych w gospodarstwie dostawcy hurtowego i dostawcy bezpośredniego w okresie objętym tymi czynnościami oraz w szczególności na podstawie:
 - 1) dokumentów dotyczących oceny wartości użytkowej krów mlecznych, wydanych przez podmiot uprawniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła mlecznego, lub
 - 2) bieżącej informacji w zakresie przeciętnego rocznego udoju mleka od 1 krowy w danym województwie opublikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Roczniku Statystycznym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, lub
 - 3) bieżącej informacji w zakresie przeciętnej wydajności ocenianych krów mlecznych według ras i województw opublikowanej przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.
3. Określenie możliwości produkcyjnych posiadanych przez dostawcę hurtowego i dostawcę bezpośredniego powinno zmierzać do ich określenia w wysokości zbliżonej do rzeczywistych możliwości produkcyjnych.”;
- 9) w art. 15:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca danego roku kwotowego, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.”,
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Producent, który otrzymał indywidualną ilość referencyjną przyznaną z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich, w okresie 2 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może dokonać zbycia oraz oddać w używanie części lub całości indywidualnej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich, oraz ubiegać się o przyznanie rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, chyba że zrzeknie się pisemnie praw wynikających z decyzji, o której mowa w ust. 1.”;
- 10) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. 1. W przypadku producenta rozwijającego produkcję mleka warunkiem przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy w danym roku kwotowym jest zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych w roku kwotowym poprzedzającym rok kwotowy, w którym złożono wniosek określony w art. 15 ust. 1.
2. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, jest wykazywane przez:
 - 1) dostawcę hurtowego — po przeliczeniu na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu;
 - 2) dostawcę bezpośredniego — po przeliczeniu z zastosowaniem współczynników równoważności

określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5.

3. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być mniejsze niż 500 kg oraz nie może przekroczyć 30 % indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej własność producenta w dniu 31 marca roku kwotowego poprzedzającego rok kwotowy, w którym złożono wniosek określony w art. 15 ust. 1.
4. Zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych producent potwierdza, przedstawiając faktury lub inne dokumenty potwierdzające sprzedaż mleka lub przetworów mlecznych.
5. Kopie faktur lub dokumentów, o których mowa w ust. 4, producent rozwijający produkcję mleka dołącza do wniosku określonego w art. 15 ust. 1.”;

11) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

- „Art. 16a. 1. Indywidualną ilość referencyjną z krajowej rezerwy przyznaje się w wysokości nadwyżki wielkości sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych przeliczonych na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu lub przeliczonych z zastosowaniem współczynników równoważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5, w poprzednim roku kwotowym nad wielkością indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej własność producenta w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1.
2. W przypadku gdy wysokość indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy ustalona zgodnie z ust. 1 jest większa niż wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będąca przedmiotem wniosku określonego w art. 15 ust. 1, indywidualna ilość referencyjna z krajowej rezerwy jest ustalana w ilości wskazanej przez producenta w tym wniosku.
 3. W przypadku gdy wysokość indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy ustalona zgodnie z ust. 1 jest mniejsza niż wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będąca przedmiotem wniosku określonego w art. 15 ust. 1, indywidualna ilość referencyjna z krajowej rezerwy jest ustalana w ilości ustalonej zgodnie z ust. 1.
 4. Wysokość indywidualnej ilości referencyjnej przyznanej z krajowej rezerwy nie może być mniejsza niż 500 kg oraz nie może być większa niż 20 000 kg.

5. W przypadku gdy suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostawców hurtowych ustalona zgodnie z art. 16 i ust. 1—4 jest większa od wysokości krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17 i pomniejszonej o część tej rezerwy przeznaczonej na cele, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, do ustalenia wysokości indywidualnych ilości referencyjnych stosuje się współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych.

6. W przypadku gdy suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostawców bezpośrednich ustalona zgodnie z art. 16 i ust. 1—4 jest większa od wysokości krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ustawy i pomniejszonej o część tej rezerwy przeznaczonej na cele, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, do ustalenia wysokości indywidualnych ilości referencyjnych stosuje się współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich.

7. Jeżeli po zastosowaniu współczynnika, o którym mowa w ust. 5 lub 6, wysokość indywidualnej ilości referencyjnej przyznanej z krajowej rezerwy jest mniejsza niż 500 kg, dyrektor oddziału terenowego Agencji odmawia, w drodze decyzji, przyznania producentowi indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub dla dostawców bezpośrednich.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, jeżeli zaistnieją okoliczności, o których mowa w ust. 5 lub 6, określi, w drodze rozporządzenia, współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich, mając na względzie racjonalne rozdysponowanie krajowej rezerwy w danym roku kwotowym.”;

12) uchyla się art. 18;

13) w art. 22 uchyla się ust. 5;

14) w art. 22a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Część indywidualnej ilości referencyjnej, a w przypadkach określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika, indywidualna ilość referencyjna, może zostać oddana w używanie wyłącznie producentowi, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej na dany rok kwotowy, która dla swojej skuteczności wymaga wydania przez właściwego miejscowo dla oddającego w używanie dyrektora oddziału terenowego Agencji decyzji, w której zatwierdza tę umowę.”,

b) uchyla się ust. 4;

15) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie dostarczonych przez zbywcę lub oddającego w używanie dokumentów, o których mowa w art. 22 lub art. 22a, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji:

1) wydaje decyzję, w której zatwierdza umowę oraz stwierdza wielkość indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej każdej ze stron umowy;

2) powiadamia o wydanej decyzji podmioty skupujące właściwe dla stron umowy;

3) przesyła niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w pkt 1, właściwemu miejscowo dla nabywcy lub biorącego w używanie dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, jeżeli umowa zbycia lub oddania w używanie indywidualnej ilości referencyjnej została zawarta między producentami, których miejsce zamieszkania albo siedziba znajduje się na obszarze właściwości miejscowej więcej niż jednego dyrektora oddziału terenowego Agencji.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nabywca lub biorący w używanie prawo do indywidualnej ilości referencyjnej otrzymał rekompensatę, o której mowa w art. 23a”;

16) po art. 23 dodaje się art. 23a—23f w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Dostawcy hurtowemu lub dostawcy bezpośredniemu, który zobowiąże się do zaprzestania produkcji i wprowadzania do obrotu mleka lub przetworów mlecznych oraz zrzeknie się prawa do indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej jego własność, przyznaje się z budżetu państwa, na jego wniosek, rekompensatę.

2. Warunkiem uzyskania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest:

1) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zrzeka się prawa do całości indywidualnej ilości referencyjnej, ale nie większej niż określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 23b, począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4;

2) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zobowiązuje się do zaprzestania produkcji i wprowadzania do obrotu mleka lub przetworów mlecznych począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4;

3) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zobowiązuje się do utrzymywania w gospodarstwie w okresie co najmniej 3 lat począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4, pogłowia bydła lub owiec lub kóz w liczbie nie większej niż 1,5 i nie mniejszej niż 0,3 sztuk wyrażonych w dużych jednostkach przeliczeniowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.²⁾), na 1 ha trwałych użytków zielonych lub gruntów ornych z uprawą roślin pastewnych na pasze w plonie głównym;

4) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zobowiązuje się do posiadania w okresie co najmniej 3 lat począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4, powierzchni trwałych użytków zielonych lub gruntów ornych z uprawą roślin pastewnych na pasze w plonie głównym nie mniejszej od tej, którą dostawca posiadał w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23c ust. 4;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493 i Nr 88, poz. 587.

5) posiadanie w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23c ust. 4, gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.³⁾).

3. W przypadku gdy producent jest właścicielem indywidualnej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych i indywidualnej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich i ubiega się o przyznanie rekompensaty, jest obowiązany do zrzeczenia się prawa do tych ilości, z tym że ich suma nie może być większa niż ilość określona w przepisach wydanych na podstawie art. 23b.

Art. 23b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wielkość indywidualnej ilości referencyjnej, za którą można uzyskać rekompensatę, mając na względzie wysokość dostępnych środków finansowych oraz potrzebę restrukturyzacji sektora mleczarskiego.

Art. 23c. 1. Decyzję w sprawie cofnięcia indywidualnej ilości referencyjnej, stanowiącej własność dostawcy w dniu wydania decyzji i przyznania rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, wydaje, na wniosek dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji w terminie do dnia 30 listopada roku kwotowego, w którym został złożony wniosek.

2. Rekompensata jest wypłacana w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przez Agencję, na rachunek bankowy dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego, o którym mowa w ust. 4 pkt 4.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

4. Wniosek o przyznanie rekompensaty zawiera:

1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo

nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany, oraz siedzibę i adres;

2) numer identyfikacyjny z krajowego systemu ewidencji producentów, nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;

3) numer rejestracyjny dostawcy nadany przez Agencję;

4) numer rachunku bankowego dostawcy;

5) informację o miejscu położenia i wielkości gospodarstwa dostawcy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni dołącza:

1) oświadczenia, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 1—4;

2) kopię umowy z bankiem lub zaświadczenie dotyczące prowadzenia rachunku bankowego, o którym mowa w ust. 4 pkt 4;

3) zaświadczenie potwierdzające posiadanie gospodarstwa rolnego wydane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, składa się od dnia 1 września do dnia 15 września danego roku kwotowego na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

7. W roku kwotowym, w którym jest składany wniosek, o którym mowa w ust. 4, dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni nie może być stroną umowy, o której mowa w art. 22 i art. 22a, oraz wnioskować o dokonanie konwersji indywidualnej ilości referencyjnej, o której mowa w art. 24.

8. Jeżeli w danym roku kwotowym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni złożył wniosek o przyznanie indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy, nie może ubiegać się o przyznanie rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, w tym roku kwotowym.

Art. 23d. 1. Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji na podstawie wniosków, o których mowa w art. 23c ust. 6, do dnia 15 października zgłaszają do Prezesa Agencji zapotrzebowanie na środki finansowe przeznaczone na przyznanie rekompensat.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825 oraz z 2007 r. Nr 109, poz. 747.

2. Wysokość rekompensaty przyznanej producentowi ustala się jako iloczyn stawki rekompensaty ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 23e i wielkości indywidualnej ilości referencyjnej, stanowiącej własność producenta.
 3. Stawka rekompensaty określona dla danego województwa jest stosowana do ustalenia wysokości rekompensaty w stosunku do producentów posiadających gospodarstwa lub większe ich części w tym województwie.
 4. W przypadku gdy suma środków finansowych, o których mowa w ust. 1, jest większa niż kwota środków budżetu państwa przeznaczonych na przyznanie rekompensat, środki finansowe przysługujące poszczególnym dyrektorom oddziałów terenowych na przyznanie rekompensat zostaną zredukowane w stosunku do zgłoszonego zapotrzebowania przy zastosowaniu tego samego współczynnika redukcji ustalonego przez Prezesa Agencji, tak aby zapotrzebowanie było równe kwocie środków budżetowych.
 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wnioski rozpatrywane są do momentu, kiedy mogą być uwzględnione w całości, przy czym w pierwszej kolejności rozpatrywane są wnioski z najmniejszymi indywidualnymi ilościami referencyjnymi, jakie zostaną przekazane do krajowej rezerwy.
- Art. 23e. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek rekompensat stosowanych dla poszczególnych województw, mając na względzie wysokość przeciętnych cen skupu mleka w poszczególnych województwach, potrzebę restrukturyzacji sektora mleczarskiego oraz wysokość środków finansowych przeznaczonych na przyznanie rekompensat.
- Art. 23f. 1. W gospodarstwie dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego, któremu przyznana została rekompensata, w trzecim roku okresu, o którym mowa w art. 23a ust. 2 pkt 3, Agencja przeprowadza kontrolę, w ramach której ustala spełnienie przez dostawcę warunków określonych w zobowiązaniach, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 2—4.
2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, lub przeprowadzenia czynności sprawdzających, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, zostanie stwierdzone, że którykolwiek z warunków określonych w zobowiązaniach, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 2—4, w okresie objętym zobowiązaniem, nie był spełniony, rekompensata przyznana dostawcy podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 7.
 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dyrektor oddziału terenowego Agencji zobowiązuje, w drodze decyzji, dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego do zwrotu rekompensaty na rachunek bankowy Agencji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
 4. W przypadku niedokonania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego zwrotu rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 3, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.
 5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
 6. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 3 i 4, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
 7. Rekompensata nie podlega zwrotowi, z wyłączeniem przypadku wprowadzania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego do obrotu mleka lub przetworów mlecznych, w sytuacji wystąpienia w gospodarstwie dostawcy w okresie, o którym mowa w art. 23a ust. 2 pkt 3, przypadków siły wyższej w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika, wpływających na spełnienie zobowiązań, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 3 i 4.”;
- 17) w art. 24:
- a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:
„6b. W przypadku otrzymania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy nie dokonuje się konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie 2 lat od dnia, w którym decyzja określona w art. 15 ust. 1 stała się ostateczna.”,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. W przypadku konwersji sprzedaży bezpośredniej na dostawy referencyjna zawartość tłuszczu dla mleka objętego dostawami po dokonaniu konwersji pozostaje bez zmian w stosunku do referencyjnej zawartości tłuszczu dla mleka objętego dostawami przed dokonaniem konwersji, jeżeli producent przedłoży właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji dokument dotyczący oceny użytkowości krów mlecznych, za okres 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia wniosku, potwierdzający wyższą niż 38 g/kg zawartość tłuszczu

w mleku objętym sprzedażą bezpośrednią, wydany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.”;

18) w art. 32 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia przez producenta do obrotu w roku kwotowym mleka lub przetworów mlecznych w ilości mniejszej niż 70 % indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej temu producentowi na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji zmniejsza, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną o jej niewykorzystaną część.

2. W przypadku gdy producent nie wprowadził do obrotu w roku kwotowym mleka lub przetworów mlecznych w ramach indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej temu producentowi na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną.”;

19) w art. 33:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do producentów, którzy, pomimo oddania w używanie lub zbycia całości indywidualnej ilości referencyjnej, przysługującej tym producentom na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, lub pomimo otrzymania rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, wprowadzili do obrotu mleko lub przetwory mleczne.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kwotę z tytułu zwrotu zaliczek podmiot skupujący zwraca dostawcy hurtowemu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja określona w ust. 5 stała się ostateczna.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot skupujący zaprzestał wykonywania działalności w zakresie skupu mleka, jest obowiązany do przekazania środków pieniężnych, o których mowa w art. 36 ust. 4a, na wyodrębniony rachunek bankowy oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.”;

20) w art. 35 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes Agencji na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5 i art. 11 ust. 3, ustala stopień wykorzystania krajowej ilości referencyjnej, a w przypadku jej przekroczenia określa krajowy współczynnik realokacji.”,

b) w pkt 2 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„— i do dnia 30 sierpnia informuje ministra właściwego do spraw rynków rolnych o stopniu wykorzystania krajowej ilości referencyjnej.”;

21) w art. 36:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do dostawców hurtowych, właściwi miejscowo dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji dokonują do dnia 15 września na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, rozliczenia.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, o których mowa w ust. 1, do dnia 15 września określają dostawcom hurtowym, w drodze decyzji, wysokość należnych opłat i związanych z tym dopłat albo zwrotów zaliczek oraz przesyłają do podmiotów skupujących, także w wersji elektronicznej, zbiorcze informacje o wysokości tych opłat, dopłat i zwrotów zaliczek.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwotę z tytułu zwrotu zaliczek, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub ich części, o której mowa w ust. 3 pkt 2, podmiot skupujący przekazuje dostawcom hurtowym w terminie określonym w art. 13 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zaliczkę, o której mowa w art. 33 ust. 2, oraz dopłatę, o której mowa w ust. 3 pkt 3, podmiot skupujący gromadzi na wyodrębnionym rachunku bankowym.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dopłatę, o której mowa w ust. 5, wraz z wpłaconymi zaliczkami, podmiot skupujący jest obowiązany przekazać na rachunek bankowy oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego w terminie określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.”;

22) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do dostawców bezpośrednich, właściwi miejscowo dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, na podstawie informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3, dokonują rozliczenia wykorzystania indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku kwotowego, i do dnia 15 września dokonują, w drodze decyzji, ustalenia wysokości należnej opłaty, po uwzględnieniu krajowego współczynnika realokacji, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca bezpośredni jest obowiązany wpłacić należną opłatę na rachunek bankowy właściwego miejscowo oddziału terenowego Agencji w terminie określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.”;

23) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do opłat, dopłat i zaliczek na poczet opłaty stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.”;

24) w art. 41a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji ustala, w terminie określonym w art. 9 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, średnią ważoną referencyjnych zawartości tłuszczu dla poprzedniego roku kwotowego.”;

25) w art. 42 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Agencja realizuje zadania określone w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 3—12 załącznika, w zakresie:”;

26) w art. 43:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 3—10 załącznika, Prezes Agencji:”;

b) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 10 załącznika, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji, realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, prowadzi rejestr podmiotów ubiegających się o dopłaty.

3. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 11 załącznika, Prezes Agencji, realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 3, wydaje producentom serów, na ich wniosek, zezwolenia na wykorzystywanie kazeiny i kazeinianów do produkcji serów.

4. W przypadku wykorzystywania przez producentów kazeiny i kazeinianów do produkcji

serów bez zezwolenia, o którym mowa w art. 42 pkt 3, lub wykorzystania kazeiny i kazeinianów do produkcji serów w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 12 załącznika, producent jest obowiązany do wniesienia kary pieniężnej w wysokości określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 12 załącznika, na wyodrębniony rachunek bankowy Agencji.”;

27) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 4 załącznika, Prezes Agencji, w ramach dopłat do zakupu masła, wydaje podmiotom wymienionym w art. 42 pkt 2 lit. f bony uprawniające do zakupu określonej ilości masła od dostawców wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.”;

28) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. W zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 4 i 9 załącznika, Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie przemieszczania przetworów mlecznych wykorzystywanych w ramach dopłat, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. b, c oraz e.”;

29) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Prezes Agencji, w zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 4—6 załącznika, wydaje certyfikat jakości masła, odtuszczonego mleka w proszku i śmietanki przeznaczonych do wykorzystania w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

30) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Poza dopłatami, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, pochodzącymi ze środków Unii Europejskiej, spożycie mleka i przetworów mlecznych jest dofinansowywane:

1) ze środków finansowych pochodzących z Funduszu Promocji Mleczarstwa przewidzianych w planie finansowym tego Funduszu — w przedszkolach i szkołach, z wyłączeniem szkół podstawowych i wyższych;

2) z przychodów Agencji pochodzących z dotacji budżetowej — w szkołach podstawowych.

2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zwane dalej „dopłatą krajową”, jest wypłacane przez Agencję i nie może być wyższe niż 100 % maksymalnej ceny mleka o zawartości co naj-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

mniej 1 % tłuszczu, poddanego obróbce cieplnej, w opakowaniach o pojemności mniejszej niż 0,23 l, ale nie mniejszej niż 0,20 l, ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 42a.

3. W przypadku gdy cena mleka lub przetworu mlecznego dostarczonych do szkół podstawowych jest niższa niż maksymalna cena mleka, o której mowa w ust. 2, dofinansowanie zmniejsza się do ceny dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego.
4. Dopłata krajowa jest przyznawana do maksymalnej ilości 0,25 l ekwiwalentu mleka na jednego ucznia na jeden dzień nauki szkolnej, ustalonego zgodnie z art. 5 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika.
5. Warunkiem uzyskania dopłaty krajowej jest dostarczanie mleka i przetworów mlecznych do szkół podstawowych bezpłatnie lub w cenie nie wyższej niż różnica między ceną maksymalną dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego a ceną maksymalną określoną w ust. 2.”;

31) po art. 46 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Dopłata krajowa jest udzielana:

- 1) podmiotom wpisanym do rejestru podmiotów ubiegających się o dopłatę, o którym mowa w art. 43 ust. 2, dostarczającym mleko lub przetwory mleczne do szkół podstawowych, na zasadach i zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 10 załącznika;
- 2) na wniosek składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.
2. Kontrole dotyczące wykorzystania dopłat krajowych przeprowadza się na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika.
3. Do kontroli, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 20 i art. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.⁵⁾).

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 92, poz. 638, Nr 133, poz. 935, Nr 170, poz. 1217, Nr 187, poz. 1381, Nr 208, poz. 1541, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 216.

Art. 46b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłacania dopłaty krajowej, a także szczegółowy zakres kontroli wykorzystania tej dopłaty, mając w szczególności na uwadze określenie terminów dokonywania poszczególnych czynności związanych z wypłatą dopłat krajowych, przepisy Unii Europejskiej w zakresie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w przedszkolach i szkołach, a także zabezpieczenie prawidłowego wydatkowania tych środków.”;

32) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Kontrole i czynności sprawdzające

Art. 49. 1. Agencja przeprowadza:

- 1) kontrole podmiotów skupujących w zakresie spełniania warunków określonych w art. 4 ust. 2;
- 2) czynności sprawdzające dostawców hurtowych, dostawców bezpośrednich, w tym dostawców, którym została przyznana rekompensata, o której mowa w art. 23a ust. 1, podmioty skupujące oraz podmioty wymienione w art. 42b i art. 43, w zakresie wykonywania przez te podmioty obowiązków związanych z kwotowaniem produkcji mleka, zakupem interwencyjnym i sprzedażą interwencyjną, dopłatami do przechowywania, przetwórstwa i konsumpcji przetworów mlecznych oraz wykorzystywaniem kazeiny i kazeinianów do produkcji serów, w ramach realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji.

3. Do przeprowadzania przez Agencję kontroli oraz czynności sprawdzających stosuje się przepisy art. 20 i art. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych.”;

33) rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 6

Kary pieniężne

Art. 53. 1. Podmiot skupujący, który wykonuje działalność w zakresie skupu mleka bez wpisu do rejestru podmiotów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) wyrażonej w kilogramach ilości mleka skupionego w okresie wykonywania tej działalności bez wpisu do rejestru podmiotów i
 - 2) wysokości 50% opłaty obowiązu­jącej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
2. Podmiot skupujący, który skupuje mleko od producentów nieposiadających indywidualnych referencyjnych, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
- 1) wyrażonej w kilogramach ilości skupionego mleka od tych producentów i
 - 2) wysokości 50 % opłaty obowiązu­jącej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
- Art. 54. Podmiot skupujący, który nie prześle w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5, podlega karze pieniężnej w wysokości ustalonej na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
- Art. 54a. 1. Podmiot skupujący, który podaje w informacjach określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5 ilość mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu inną niż ilość faktycznie skupiona, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
- 1) opłaty obowiązu­jącej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
 - 2) 0,01 % różnicy, wyrażonej w kilogramach, ilości mleka faktycznie skupionego i ilości mleka podanej w informacji, i
 - 3) ilości dni za każdy dzień zwłoki w przesłaniu prawidłowej informacji.
2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż iloczyn:
- 1) różnicy między ilością mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu a ilością mleka podaną w informacji, o której mowa w ust. 1, i
 - 2) wysokości opłaty obowiązu­jącej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
- Art. 54b. Podmiot skupujący, który wykazuje w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka ilość inną niż ilość ustalona przy jego rozładunku u podmiotu skupującego, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
- 1) opłaty obowiązu­jącej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
 - 2) różnicy, wyrażonej w kilogramach, ilości mleka określonej w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka i ilości mleka ustalonej przy rozładunku.
- Art. 54c. Podmiot skupujący, który uniemożliwia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 20 000 zł.
- Art. 54d. Podmiot skupujący, który utrudnia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 10 000 zł.
- Art. 54e. Podmiot skupujący, który nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania określone w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 20 000 zł.
- Art. 54f. Podmiot skupujący, który nie spełnia obowiązku określonego w art. 10 ust. 1 pkt 6, podlega karze pieniężnej w wysokości 500 zł.
- Art. 54g. Podmiot skupujący, który przekroczył dopuszczalne odchylenia określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 2, potwierdzone międzylaboratoryjnymi badaniami porównawczymi w dwóch kolejnych badaniach zawartości tłuszczu w mleku, podlega karze pieniężnej w wysokości 2 000 zł.
- Art. 54h. Kto dostarcza mleko podmiotowi skupującemu niewpisanemu do rejestru podmiotów, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 2 000 zł.
- Art. 54i. 1. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który wprowadza do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilości przekraczającej oszacowane posiadane możliwości produkcyjne, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
- 1) wyrażonego w kilogramach przekroczenia i
 - 2) wysokości 25% opłaty obowiązu­jącej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
2. Podstawą wymiaru kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, jest nadwyżka

ilości mleka lub przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego w okresie objętym czynnościami sprawdzającymi, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, nad ilością mleka lub przetworów mlecznych oszacowanych zgodnie z art. 12a ust. 2, pomniejszoną o ilości mleka lub przetworów mlecznych wykorzystanych na spożycie własne lub do karmienia zwierząt.

3. Kary pieniężnej nie wymierza się, jeżeli nadwyżka, o której mowa w ust. 2, nie przekracza 30 % możliwości produkcyjnych posiadanych przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego oszacowanych zgodnie z art. 12a ust. 2.

Art. 54j. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który uniemożliwia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 500 zł.

Art. 54k. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który utrudnia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 zł do 200 zł.

Art. 54l. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania określone w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 2 000 zł.

Art. 54m. Dostawca bezpośredni, który nie prześle w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji określonych w art. 11 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości ustalonej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 54n. Dostawca bezpośredni, który podaje w informacjach określonych w art. 11 ust. 3 ilość mleka lub przetworów mlecznych inną niż ilość, która została przez niego wprowadzona do obrotu, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
- 2) 0,01 % różnicy wyrażonej w kilogramach ilości mleka lub przetworów

mlecznych faktycznie wprowadzonych do obrotu i ilości mleka podanej w informacji, i

- 3) ilości dni za każdy dzień zwłoki w przesłaniu prawidłowej informacji.

Art. 54o. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta, albo siedzibę podmiotu skupującego wydaje decyzję w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

3. Wymierzając karę pieniężną określoną w art. 54c—54e, art. 54h i art. 54j—54l, dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę wpływ czynu zabronionego na prawidłowe funkcjonowanie systemu kwotowania produkcji mleka.

4. Opłatę przelicza się na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 55. 1. Kar pieniężnych nie wymierza się, jeżeli od końca roku kwotowego, w którym popełniono czyn zabroniony, upłynęły 3 lata.

2. Od nieuiszczonych w terminie kar pieniężnych pobiera się odsetki za każdy dzień zwłoki w wysokości przewidzianej dla zaległości podatkowych.

3. Do egzekucji kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

34) załącznik do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁶⁾) w art. 8 w § 1 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081, z 2006 r. Nr 50, poz. 363 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 794).”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁷⁾) w art. 829 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081, z 2006 r. Nr 50, poz. 363 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 794).”.

Art. 4. 1. Podmioty skupujące wpisane, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego rejestru podmiotów skupujących mleko, przekazują temu Prezesowi informację o numerze posiadanego rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku nieprzekazania w terminie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes Agencji Rynku Rolnego wykreśla, w drodze decyzji, podmiot skupujący z rejestru podmiotów skupujących mleko.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 61, poz. 418, Nr 106, poz. 731 i Nr 112, poz. 766 i 769.

Art. 5. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Do spraw dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 3—6 ustawy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 54, art. 54a, art. 54m i art. 54n tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umarza się postępowania wszczęte na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 1, 2 i 7 ustawy, o której mowa w ust. 1, niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji Rynku Rolnego, stosownie do swojej właściwości, przejmują prowadzenie spraw prowadzonych przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych związanych z wymierzaniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

2. Przejęcie prowadzenia spraw, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przekazanie dokumentacji w formie papierowej lub w formie danych zapisanych na elektronicznych nośnikach informacji.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekaze Prezesowi Agencji Rynku Rolnego w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokumentację, o której mowa w ust. 2.

4. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekaze niezwłocznie właściwym miejscowo dyrektorom oddziałów terenowych Agencji Rynku Rolnego dokumentację, o której mowa w ust. 2, przekazaną przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych zgodnie z ust. 3.

Art. 7. Przepisu art. 24 ust. 6b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do producenta, który otrzymał indywidualną ilość referencyjną przyznaną z krajowej rezerwy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 9 lit. a i pkt 10—12, które wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.;
- 2) art. 1 pkt 13, pkt 14 lit. b i pkt 15 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2009 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

Załącznik do ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. (poz. 794)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ORGANIZACJI RYNKU MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz. Urz. UE L 94 z 31.03.2004, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 333, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 123; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 391, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. Urz. WE L 160 z 26.06.1999, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 366, z późn. zm.);
- 4) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 308 z 25.11.2005, str. 1, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/99 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany (Dz. Urz. WE L 333 z 24.12.1999, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 67, z późn. zm.);
- 6) rozporządzenie Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtuszczonego mleka w proszku (Dz. Urz. WE L 37 z 07.02.2001, str. 100; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 339, z późn. zm.);
- 7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 734/2006 z dnia 16 maja 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2006/2007 (Dz. Urz. UE L 129 z 17.05.2006, str. 3);
- 8) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtuszczonego (Dz. Urz. WE L 279 z 11.10.1990, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 387, z późn. zm.);
- 9) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/99 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtuszczonego i mleka odtuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu (Dz. Urz. WE L 340 z 31.12.1999, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 110, z późn. zm.);
- 10) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych (Dz. Urz. WE L 311 z 12.12.2000, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 43, z późn. zm.);
- 11) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.1990, str. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 105, z późn. zm.);
- 12) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1547/2006 z dnia 13 października 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2204/90 (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 8).